

Taler nogle Erindringer, som knyttede sig til det Væglende i de forskjellige Ministerier. Jeg yttrede før: forsaavidt den ærede Talers Ytringer ikke maatte savne Berettigelse; men her troer jeg, at hans Ytringer savne virkelig Berettigelse. Her er Spørgsmaalet om Kongen, der udøver Benaadningsretten, en Ret, som han udøver i sit Geheimestatsraad, efter at have hørt sine Ministers Ytringer derom, men her er ikke Spørgsmaal om, at den ene Justitsministers større Bestemthed og den anden Justitsministers mindre Fasthed skulde være det, der gjør Udslaget. Det der foreligger, er en Indstilling til Hs. Maj. Kongen, og denne Indstilling overbeier han i sit Geheimestatsraad, og jeg troer, at dermed maa ogsaa disse Bemærkninger falde til Sorten. Dødsstraffen vil være fornøden, og, hvor ilde det end klinger, det, jeg nu vil sige, saa er det dog ikke „betimeligt“ under nogen Omstændighed nu at hæve den. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har under Sagens første Behandling ganske kort betegnet det, der her er det Rette, og det er, at saalænge Folket i det Hele ikke selv kommer til en levende Erkjendelse af, at nu kunne vi undvære Dødsstraffen, naar ikke Folket erkjender, at nu er Enhver af os saa sikket imod at falde som Offer for saadanne Forbrydelser, uden at vi behøve Dødsstraffen, saalænge kan Staten ikke ophæve Dødsstraffen; men den kan bringes derhen til igjennem Folkets Stemning, igjennem den Maade, hvorpaa Antallet af de raae Forbrydelser aftage eller fuldkommen ophøre, og derfor har det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds fuldkommen Ret i at gjøre den Brug af Bemærkningerne om Benaadningsretten, som han gjorde; thi dette Middel vil efterhaanden føre hen til, at Dødsstraffen kan hæves, og det er altsaa ikke betimeligt under nogen Omstændighed, hvorledes man endog betragter Dødsstraffen, nu at ophæve den.

Den ærede sidste Taler har stillet forskellige Endringsforslag, som ikke vedrøre Dødsstraffen, og det var disse, han nu motiverede med stor Udførlighed. Mig er det forekommet, at det ved Behandlingen af Straffeloven, som den nu foreligger, et Arbejde, som fra alle

Sider erkjendes at være saa helbigt, er der en stor Opfordring til ikke at foretage Forandringer, hvor disse ikke ere fornødne, i alt Fald hvor de maae erkjendes at være af et endog tvivlsomt Værd; men netop de Forslag, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (Nyholm) nu motiverede, forekomme mig at være saadanne, at man ikke igjennem dem bør fortrænge de tilsigtede Paragrapher i Lovudkastet, fordi der ikke blot ikke vil vindes Noget ved Forandringen, men ogsaa fordi disse Forslag i flere Henseender vistnok ere af et særdeles tvivlsomt Værd. At de maae være af et tvivlsomt Værd, synes ogsaa klart at fremgaae af den ærede Rigsdagsmands egne Udtalelser. Han angreb — vistnok lempeligt, men han angreb dog — hele den Virksomhed, Lovgivning i de senere Aar har udviklet for at faae Straffesystemet bragt paa et helbigt Standpunkt, og han har meent gjennem sine Endringsforslag at holde Veien aaben for Forbedringer deri. Men der behøves ikke saadanne Forandringer i Straffeloven for at tilveiebringe dette Resultat. Hvad der imidlertid kaster et overordentligt stærkt Lys over den Bedømmelse af Forholdene, som har bragt det ærede Medlem til at stille Endringsforslagene, er den store Lovtale, han har holdt over det nye 1ste Straffesystem, thi jo mere glimrende dette staaer for ham, desto mere maa vistnok ogsaa det System synke, vi i de senere Aar have seet gennemført. Men er dette Tilfældet, vil det ogsaa have sin Betydning, at bringe det Lys, som han har kastet over det 1ste System, til at svinde noget. Selv om dette System virkelig i og for sig var fortræffeligt, maa man dog erkjende, at der hos os aldrig vil kunne være Tale om at bringe det til Anvendelse, om man end nok saa gjerne vil indrømme, at der er store udrykede Landstrætninger paa den jydsk Hede, og at der muligviis lader sig tænke anvendt Arbeidere der; jeg behøver ikke engang her at tilbagefalde i de høitærede Herrens Erindring, hvorledes det er gaaet med alle disse Forsøg paa at opdyrke disse Heder, men vil blot henstille, om det vilde være nogen helbig Tanke saaledes at sende over til Syllands Heder Flokke af domfældte Forbrydere, for at lade dem der prøve deres Kræfter og for —